

Dobrou plastiku nepoznáte

Svou profesi zdědil po otci, jehož jméno se stalo prakticky synonymem plastického chirurga. Na rozdíl od něj se nespecializuje na nosy, ale na poprsí. Zvětšování, zmenšování, ale také kompletní rekonstruování.

Kariéra **MUDr. ONDŘEJE MĚŠŤÁKA (39)** je rozkročená od soukromé estetické kliniky přes pedagogickou práci s mediky a vědecký výzkum až k práci ve Fakultní nemocnici Bulovka, kde především vrací do života ženy po rakovině prsu. Jak moc se jeho obor změnil za poslední roky? A proč se čím dál víc zajímá o východní medicínu?

Přední český plastický chirurg MUDr. Ondřej Měšťák, Ph.D., během jedné z operací. Působí nejen v soukromé praxi, ale také ve Fakultní nemocnici Bulovka a věnuje se ve svém oboru i výuce a výzkumu.

■ Jak se ve vašem oboru projevila doba covidová?

Co se týká mojí práce na 1. lékařské fakultě, kde zodpovídám za výuku mediků oboru plastické chirurgie, máme jistá omezení, ale díky tomu, že jsme lékařská fakulta, nejsou našťástí taková jako na jiných univerzitách. Tam, pokud vím, jedou v distanční formě všichni, zatímco my pokračujeme prakticky bez omezení, jen v menších skupinkách. V nemocnici se samozřejmě ruší spousta operací, což je problém, protože speciálně u rekonstrukce prsů po onkologických onemocněních, na které se specializuji, jsou čekací lhůty několik let. Teď bych například objednával na rok 2023, ale odkládalo se toho tolik, že zatím termíny pro nové pacienty nemůžu vypisovat vůbec. V této době taky medikům chybí možnost chodit se dívat na operace. Co se týká naší kliniky Esthé, pracujeme v upraveném režimu, a zájem o estetické zákroky se paradoxně zvýšil.

■ Čemu to přisuzujete? Zaobírají se lidé víc sami sebou?

Nemám k tomu přesné analýzy, je to spíš moje osobní zkušenost a dedukce, ale myslím, že k tomu přispívá totální omezení jiných aktivit včetně cestování, zároveň ovšem lidé pořád ještě mají peníze. Navíc plastika je výsledkem dlouhodobého rozhodování a nepatří mezi věci, jaké by si člověk odepřel jako první, pokud už se pro ni rozhodne. A pokud má méně peněz, ušetří radši jinde. Ale že by lidé na sebe víc koukali nebo řešili své tělo, to si nemyslím.

■ Ani v souvislosti s větším časem stráveným na sociálních sítích? Ty musely váš obor hodně ovlivnit, nebo ne?

To rozhodně. Hlavně Instagram, kde se lidé neustále fotí ze všech úhlů, to je kapitola sama pro sebe. Nyní však jako hlavní

důvod zvýšeného zájmu o plastické operace vidím změnu režimu, absenci zahraničních dovolených. Lidé mají spoustu dovolených, kterou nevyužijí cestováním, a tak ji použijí na rekonvalescenci po operaci.

■ Změnila se nějak skladba zákroků?

Ta zůstává víceméně stejná. Pořád nejčastěji operujeme oční víčka a prsa. Speciálně víčka jsou relativně malý zákrok, který má u spousty lidí obrovský efekt.

■ Taký je to zřejmě jediný typ operace, kterou nemáte důvod lidem rozmlouvat. Nebo bývají i takové případy?

Já osobně jsem dost konzervativní ohledně spodních víček. Pokud má někdo hodně laxní kůže na dolních víčkách, operaci nedoporučím. Protože potom může vzniknout takzvané ektropium, kdy jsou

„Zájem o estetické zákroky se paradoxně zvýšil.“

spodní víčka moc stáhnuta dolů, odstávají nebo jsou úplně otočená, což je samozřejmě absolutně nežádoucí. Velmi tam záleží na správné indikaci, proto rizikovým pacientům doporučím operaci nepodstupovat a raději se smířit s váčky pod očima. Když jsou pro operaci vhodné okolnosti, má skvělý efekt s minimální rekonvalescencí a v podstatě nic nepoznáte. A nejlepší zákrok je ten, který není poznat.

■ Občas se setkávám s tím, že na plastiku víček jdou i lidé před třicátkou. Má význam udělat plastiku dřív, jako jakousi „prevencí“?

Jde o to, jak velký je kožní nadbytek, ale o prevenci se zrovna u víček mluvit nedá. Estetická chirurgie je velmi komplexní

a třeba terapie botoxem preventivní je (*botulotoxinové podkožní injekce dočasně napnou a „vyžehlí“ vráscitou pokožku, pozn. red.*). Když s ním člověk začne brzy, pak se mu vrásky prostě nevytvoří, např. v místech tzv. mračivky, tedy vrásky mezi obočím nebo na čele. Je ale potřeba aplikovat jen velmi malé dávky, takzvaný baby botox. Stejně tak je dobrý třeba chemický peeling a různé neinvazivní metody, jak o pleť pečovat. Jinak ovšem u každé operace platí, že čím větší máte nález, tím větší bude pochopitelně výsledný efekt. Operace v plastické chirurgii preventivně dělat nejdu, vždycky jsou léčebné. Ale preventivní je právě péče o pleť nebo botox.

■ Je pravda, že když člověk s botoxem jednou začne, je pak těžké se ho úplně vzdát? Je pravda, že když se přestane, kůže příliš ochabne?

Ne, to je mýtus. Už proto, že botox funguje na jiné defekty, než je pokles kůže.

Stárnutí je přirozené, stejně tak je ale přirozená touha vypadat mladě. To je smysl anti-agingu, tedy umění ovlivnit a zbrzdit projevy stárnutí. Lze ho dosáhnout správnou péčí o pleť.

Kůže stárne v několika faktorech. Povrchní jemnou vrstvu většinou poškozují slunce, hlouběji pak vznikají jemné vrásky, na které funguje právě botox, a ještě hlouběji kůže ztrácí objem a klesá dolů, to se týká třeba očních víček nebo kontur čelisti. Proti poklesu a ztrátě objemu ovšem botox nepomáhá, ten funguje např. ochromením pohybu svalů, čímž zabrání vzniku vrásek. Přestat s ním lze kdykoliv, jen je pak vidět, když se vrásky znovu objeví.

■ **Jedna z novějších metod, které fungují právě při poklesu kůže, jsou např. liftingové nitě, které se aplikují velmi jemnými jehlami do pokožky obličeje a zpevní ji.**

Nitě jsou dobrá metoda, ale je velmi důležité, jak s nimi dotyčný lékař umí pracovat. Před lety získaly mezi plastiky dost negativní pověst, tehdy se ještě vyráběly z nevstřebatelného materiálu. Ale přestože to je neinvazivní metoda, je lepší, aby nitě aplikoval raději zkušený plastický chirurg nebo eventuálně dermatolog, protože je to spíš chirurgický zákrok, u něhož je potřeba dokonale znát jednotlivé vrstvy kůže. Když se dostanete příliš hluboko, lifting nefunguje, příliš povrchně zase mohou být nitě vidět, různě pnout a podobně.

■ **Pokud se používá vstřebatelný materiál, nebude asi efekt trvalý...**

Ano, hlavní nevýhodou liftingových nití je, že ačkoliv stojí polovinu toho, co klasický chirurgický facelift (*chirurgické napínání kůže na obličejí či krku, pozn. red.*), efekt vydrží reálně zhruba rok. Zato ovšem zákrok trvá sotva půl hodiny a vy-

▲ **Botoxové injekce jsou častým zákrokem při zkrášlování. „Když se napíchá kolem obočí takovým způsobem, že ho zvedne, udělá takzvané kočičí oči, což do určité míry vypadá atraktivně,“ vysvětluje MUDr. Měšťák.**

žaduje minimální rekonvalescenci. Je však potřeba, aby tohle pacient věděl předem. Jenže hodně lékařů má bohužel tendenci efekt přeceňovat, čímž snižují svou důvěryhodnost, a vlastně i kredit samotné metody. Pacient očekává, že mu efekt vydrží deset let, takže je pak logicky nespokojený. Přitom spousta lidí dá nitím přesto před-

„Pořád nejčastěji operujeme oční víčka a prsa.“

nost, protože jim prostě stačí menší efekt a je pro ně třeba důležitější, aby se mohli co nejdříve vrátit do normálního života. Den po zákroku můžou do společnosti a nikdo nic nepozná. Klasický facelift má na rozdíl od tohoto zákroku efekt dlouhodobý a rekonvalescence trvá jeden, spíše dva týdny. Většinou se dělá v celkové anestezii, což pro organismus přece jen představuje určitou zátěž, podle mě zby-

tečnou. U nás provádíme jen tzv. analgosedaci (*podání analgetik a sedativ, kdy pacient spí, ale nemusí být napojen na přístroje, pozn. red.*). Někdo facelift provádí pouze v místním znecitlivění.

■ **Nicméně když jsem se na neinvazivní metody někdy před pěti lety ptala vašeho tatínka Jana Měšťáka, moc jim nefandil. Doslova řekl, že není nad dobře udělaný facelift...**

To je hlavně tím, že táta se neinvazivními a miniinvazivními metodami nikdy nezapomínal, přece jen je stará škola. Na facelift je machr, sám jsem se ho od něj učil, ale neví třeba, jak fungují výplně, které mimochodem zrovna na omlazování dobré nejsou. Ty se hodí na beautification (*zkrášlování, pozn. red.*), zvýrazňování čelisti, modelování tváře do tvaru V, které dělá lidi atraktivnějšími. Ale omlazování není jen facelifting, důležité je pracovat i s povrchem kůže, její texturou, pigmentací, které se můžou upravovat třeba chemickým peelingem nebo laserem. To všechno má velký vliv na to, jak svěže člověk vypadá.

■ **Pojem beautification se hodně zmiňuje i v dotazech na vašem instagramovém profilu, kde se chystáte upřesňovat různé mýty a nesrovnalosti týkající se estetické chirurgie. O co přesně jde?**

V podstatě je to takové umělé rozdělení v plastice pro lepší přehled, které odpovídá tomu, že buď omlazujeme, nebo zkrášlujeme. Konkrétně botox lze použít i při zkrášlování, když se napichá kolem obočí takovým způsobem, že ho zvedne, udělá takzvané kočičí oči, což do určité míry vypadá atraktivně. Výplně kyselinou hyaluronovou se zase nejvíc dávají do lícních kostí, kde je ale matematicky přesně definovaná oblast, kam je dát, aby třeba nevytvořily nežádoucí efekt sýslých tváří. Taky se používají při definování čelisti nebo brady. Jejich trvanlivost bývá zhruba rok.

■ **Řekl jste „matematicky“, čímž se dostáváme k nejčastějšímu předmětu kritiky estetické chirurgie – že chirurgicky upravené tváře se následkem zákroku čím dál víc navzájem podobají...**

A je otázka, jestli je to špatně. To, co bývá kritizováno, jsou ale extrémní, přefouknuté obličejce. Když se plastika dělá dobře, nikdo ji nepozná. Přefouknutý obličej není správně udělaný zákrok. A matematika je opravdu důležitá, nejen u obličejce, ale třeba i u prsou. Lidé moc netuší, jak esteticky správně mají prsa vypadat, často to nevědí ani někteří odborníci, protože se to v tréninku neučí. Já jsem ze začátku pracoval podle subjektivního dojmu, ale krásu jde relativně dobře matematicky definovat. Teď připravuji přednášku o tom, jak má vypadat estetický prs. Kulaté balony, jaké můžeme někdy vidat na Instagramu s popiskem „super natural result“ (*super přirozený výsledek, pozn. red.*), to opravdu nejsou. Jakmile je v horní části prsu vyboulení, je jasné, že je tam implantát, takže o přirozenosti nemůže být řeč. Estetická medicína se snaží uvést lidi do ideálního stavu, který je – pozor – průměrný. Takže my lidi vlastně průměrujeme a je otázka, jestli je to dobře, nebo špatně. Každopádně zprůměrování lidé jsou vnímání jako hezcí a to je pro ně pozitivní. Protože atraktivní člověk má menší pravděpodobnost, že dostane pokutu nebo že bude odsouzený soudem, a vyšší pravděpodobnost, že třeba dosáhne kariérního postupu a vyššího platu. Jakkoliv to není správné, tak to je. A stejně tak možná není správné, že někdo má krásu vrozenou a jiný ne. A tak té druhé skupině pomáháme dostat se do té první.

■ **Měl by mít plastický chirurg i psychologický talent?**

Rozhodně je to výhoda. Táta třeba pacientky hodně zpracovává psychologicky a to je potom vlastně léčba samotnou konzultací. Cíl naší práce je, aby se lidé cítili dobře ve svém vlastním těle, aby se jim dobře žilo, aby byli sebevědomí, pozitivní. A tohoto stavu lze leckdy docílit právě už samotnou konzultací, takže spousta lidí od nás ode-

„Krásu jde dobře matematicky definovat.“

jde bez termínu. Protože je nesmysl operovat někoho, kdo to nepotřebuje, kdo vypadá hezky. A mnozí lidé prostě jen potřebují slyšet, že vypadají dobře, a když to slyší od plastického chirurga, ke spokojenosti jim to úplně stačí. Na druhou stranu, teď jsem měl třeba skvělou pacientku, teprve sedmnáctiletou dívku, která chtěla zjemnit nos, u kořene měla takový široký hrbol. Nejsem

zastáncem toho, operovat takhle mladé, ale tady to bylo úplně jasné. Ta holka byla mentálně naprosto vyzrálá, měla velkou podporu od rodiny. Úžasně pozitivní osobnost, skvěle se zahojila a teď studuje vysokou školu v Americe. Ona byla přesně ten případ, u kterého by plastiku nikdo nepoznal, okolí si myslelo, že má nový účes nebo se jinak líčí, ale pro ni měla ohromný význam, stal se z ní šťastnější člověk, i po relativně drobném zákroku.

■ **Váš táta plastiku nosu popisoval jako operaci, která je záluďná tím, že do nosu není vidět a operuje se takzvaně naslepo. Objevily se v poslední době nějaké zlepšovací postupy, jež by to usnadnily?**

Dělám nosů poměrně dost a už mi tak záluďné nepřipadají. Používám tátovu techniku, kterou jsem trochu modifikoval, a s praxí jsou i u ní výsledky velmi předvídatelné. Ovšem jedna věc je predikce a úspěšnost provedení operace a druhá to, jak se bude vyvíjet s časem. Třeba u modelací prsů musím pacientky vždycky varovat, že postupem času prsa poklesnou. Jak moc, to závisí hlavně na typu tkáně – někdo ji má primárně vytahovací, někdo pružnější. U nosu nastávají změny taky.

▼ **Doc. MUDr. Jan Měšťák, CSc., a MUDr. Ondřej Měšťák, Ph.D., otec plastický chirurg a syn plastický chirurg. Snímek je z roku 2015, kdy společně otevírali výstavu Od korzetu k silikonům k 50. výročí prvních plastických operací prsou.**

▲ **Klasický facelift, kdy se chirurgicky napíná vrásčitá kůže, má na rozdíl od botoxu, hyaluronových injekcí či aplikace liftingových nití dlouhodobý efekt. Rekonvalescence ale trvá až dva týdny.**

■ **Konkrétně u známých osobností jsou docela časté případy, kdy po plastice nosu nastal nějaký problém...**

Je pravda, že asi 10 procent lidí může po plastice nosu mít nějaké drobné deformity kolem kosti nebo chrupavky, i když při operaci se zdá všechno hladké. Přesto se při hojení může stát, že se kost malinko propadne, anebo naopak vznikne výrůstek. Někdy lze takový hrbol rozmasírovat, nebo když je to větší problém, můžeme to v lokální anestezii zbrousit, na menší propadlinky zase skvěle funguje výplň z kyseliny hyaluronové, což je teď velký trend. Stačí drobná korekce, a je to vyřešené.

■ **Vaší doménou jsou prsa, nejen v estetické chirurgii, ale i pokud jde o rekonstrukce po onkologických onemocněních. Jaký přelomový objev se během vaší kariéry uskutečnil v této oblasti?**

Ona se plastická chirurgie nevyvíjí úplně rychle. Mimo jiné proto, že my vlastně potřebujeme jen skalpel, nůžky a na mikrochirurgické výkony mikroskop, který konkrétně na Bulovce máme už asi patnáct let. Takže nijaké velké pokroky se nedějí. Ale objevily se určité trendy, např. v použití tuku, tedy metoda fat grafting, kdy se odsaje tuk z břicha a napíchá do prsů nebo tváře. V poslední době se vlastní tuk se skvělými výsledky hodně používá při rekonstrukci prsu anebo u kompozitní augmentace, tedy zvětšení prsů pomocí kombinace silikonových implantátů a vlastního tuku, jenž skryje přechod implantátu, a pomůže tak k naprosto přirozenému efektu. Tahle metoda funguje skvěle u hodně štíhlých žen, které by jinak měly implantáty moc daleko od sebe, ale když se tam přidá tuk, přechod implantátů je hezky rovný a ještě prsa přiblíží k sobě. Takže fat grafting, to je asi

největší zlepšovák posledních let, takový Aston Martin v estetické chirurgii. Mimochodem jeden z mýtů kolem plastiky prsou je, že kulatý implantát zpevní prs víc než

„Cíl naší práce: cítit se dobře ve svém těle.“

ten anatomický. Ale anatomický lépe prs podpoří, takže výsledný efekt je lepší. Stejně tak když se dá implantát pod sval, může vzniknout nežádoucí efekt „vodopád“, kdy vlastní tkáň přes implantát přetéká.

■ **Jak moc při rekonstrukci prsu používáte přenos vlastní tkáně z jiných částí těla?**

▲ **„Lidé moc netuší, jak esteticky správně mají prsa vypadat,“ říká plastický chirurg Ondřej Měšřák, specialista na rekonstrukci ňader. „Často to nevědí ani někteří odborníci, protože se to v tréninku neučí. Já jsem ze začátku pracoval podle subjektivního dojmu, ale krásu jde relativně dobře matematicky definovat.“**

Přenos vlastní tkáně je velmi náročná operace, která je ale pro některé pacientky ideální. Užívám ji asi jen u pěti procent pacientek. Pokud to jde, pak raději používám k rekonstrukci prsu implantát. Rozsáhlé zkušenosti s touto technikou mají plastické chirurgové ve Fakultní nemocnici u svaté Anny v Brně, kde provádějí tyto operace na světové úrovni. U této operace se odebere tkáň z podbřišku, odpojí se na dvou cévách, pak se odštípne žebro, pod kterým se tepna a žíla našijí. Jsou to mikrochirurgické výkony prováděné pod mikroskopem. Pak se pustí svorky, aby se prokrvilo to, co bylo amputované, a vytvoří se prs. Je to metoda vhodná pro pacientky s vyšším BMI, které mají druhý prs povolenější a hodně silné podkoží, takže kdybychom u nich použili implantát, vypadal by jako míček pod kobercem. Vůbec by se nedefinoval tvar prsu s podprsní rýhou. Modelování z vlastní tkáně oproti tomu vypadá skvěle, ale je to náročná, šesti- sedmihodinová operace, ovšem s pozitivním vedlejším efektem plastiky břicha a velkým zlepšením kvality života.

■ **Čím se zabývá vaše vědecká práce?**

V současnosti máme rozběhnuto více projektů. Jedním z hlavních výzkumných záměrů je mikrochirurgická terapie lymfédému (hromadění buněčných odpadních látek v mezibuněčném prostoru v důsledku operace, úrazu nebo nádorového onemoc-

nění, pozn. red.), který provádíme v naší laboratoři na 1. lékařské fakultě. Pracujeme také na klinické studii, v níž sledujeme pacientky pozitivní na BRCA (genová mutace zvyšující riziko vzniku nádorových onemocnění zejména prsu a vaječníků, pozn. red.). Pravděpodobnost onemocnění nádorem prsu je u těchto žen až 80 %, takže buď mají možnost nechat si provést profylaktickou mastektomii, tedy preventivní odstranění prsů a jejich rekonstrukci, anebo se můžou nechat sledovat, protože včasné objevení karcinomu znamená úspěšnější léčbu. Preventivní odstranění prsů hodně zpopularizovala Angelina Jolie, je to dost rizikový výkon na hojení, ale metody se pomalu zlepšují. Já jsem teď například začal používat vakuové sání, kterým jsem nadšený. Když totiž vybereme vnitřek prsu, je to pro tělo obrovský zásah, rána zůstane takzvané ischemická, tedy špatně prokrvená, především okraje dvorců, které pak modelujeme. Začal jsem na to dávat vakuum, které má při hojení téměř zázračné účinky. Takže i na to bych rád časem udělal studii. Teď ovšem analyzujeme, jak jsou na tom ženy, jimž jsme prsy odebrali, s výskytem karcinomu. Je skvělé, že u žádné z nich se navzdory osmdesátiprocentnímu riziku neobjevil. Další část studie, kterou děláme ve spolupráci s primářkou Zimovjanovou a onkologickou klinikou 1. LF UK, bude srovnání s těmi, jež pouze sledujeme a preventivní operaci nepodstoupí.

▼ **Liposukce, tedy odsátí přebytečného tuku – zákrok vypadá děsivě, ale výsledek stojí zato. Dnes dokážou lékaři dokonce odsátý tuk využít. „Se skvělými výsledky se hodně používá třeba při rekonstrukci prsu,“ vysvětluje MUDr. Měšťák.**

■ **Dá se říci, že případů s výskytem BRCA, tedy genové mutace zvyšující riziko vzniku nádorových onemocnění, přibývá?**

Genetické mutace BRCA se vyšetřují přibližně od roku 2000 a v databázi pacientek určitě přibývá. Indikace ke genetickému vyšetření se mění, nejsem na genetiku odborník, ale obecně se vyšetřují pacientky s karcinomem mladší pětácti let a ty, které mají v rodině více žen, u nichž se karcinom objevil v nižším věku. Postupně se objevují širší rodinné vazby a výskyt karcinomu v nich. Je pravda, že díky případu

„Je velmi důležité stále se vzdělávat.“

Angeliny Jolie se tato problematika dostala do povědomí a ženy se o ni začaly víc zajímat. Na druhou stranu je hloupost nechat si prsa odebrat, pokud není mutace – jakákoliv, nejen BRCA – potvrzena. Pokud má žena např. matku, která měla karcinom prsu v šedesáti letech, neznamená to hned, že je riziková, takové riziko je běžné a týká se většiny populace.

■ **Kterou část vaší práce máte vlastně nejradši?**

Asi všechny. Moc rád chodím na Bulovku, mám tam kontakt s mediky a kolegy, což mě taky udržuje v tom, abych šel s dobou, dává mi to podněty pro psaní studií a vědeckých článků. Je velmi důležité neustá-

le se vzdělávat. Jakmile přestanete a musíte se do toho nutit, zakrníte, ztratíte motivaci. Od mladých lékařů mám super zpětnou vazbu, ta je pro člověka ohromně důležitá, posouvá mě dál. Na soukromé klinice Esthé je zase jiné prostředí, trochu jiná práce. A na rozdíl od Bulovky, kde stihneme maximálně tři čtyři operace denně, si zaope-ruji víc. Mám tam také skvělý tým, s nímž se úzasně spolupracuji.

■ **Váš tatínek si stýskal, že speciálně v estetické chirurgii většina absolventů hned po škole míří kvůli penězům do soukromých praxí...**

To je pravda. A nelze se tomu moc divit, v klasické medicíně si doktor samozřejmě nevydělá tolik, kolik by si vydělat měl, platy by měly být tak třikrát vyšší. Mzdy lékařů by měly být odstupňované podle jejich schopností, jak jsou aktivní, jak přednášejí, publikují, byla by to motivace, jak se neustále zlepšovat. Proto myslím, že je ideální můj model, kdy jsem rozkročený mezi soukromou praxí a prací v nemocnici a ve výzkumu. Peníze, za jaké u nás pojišťovny nakupují lékařskou péči, jsou extrémně nízké, lékařská péče je v Česku opravdu levná. Na druhou stranu samozřejmě není dobře, když mladí lékaři odcházejí do privátu hned po atestaci, je nutné trochu se vypracovat.

■ **Srovnávání s vaším tatínkem se nevyhnete. Troufnete si říct, v čem jste ho už předčil?**

Těžká otázka. Možná v mezinárodní aktivitě, což je samozřejmě dáno tím, že táta vrchol své kariéry dělal za socialismu, a když měl příležitost působit v zahraničí, nebyl na tom třeba s angličtinou tak dobře jako já. Jsem vděčný za ocenění za přednášky a různé vědecké práce a hlavně za to, že jsem se vymanil z paradigmatu svého táty, podle něhož je pro plastického chirurga nemožné publikovat v takzvaných impaktovaných vědeckých časopisech (nejprestižnější vědecké časopisy s vysokou citovaností článků, pozn. red.). Když jsem byl v roce 2006 na stáži u doktora Bohdana Pomahače (světově proslulý český plastický chirurg působící v USA, který úspěšně transplantuje obličej, pozn. red.), řekl mi tehdy, že on sám v jiných než impaktovaných časopisech vůbec nepublikuje. A tak jsem si to v hlavě přenastavil a začal směřovat k tomu, že se do impaktovaných časopisů taky dostanu.

◀ Tzv. profylaktickou mastektomií, tedy preventivní odstranění prsů kvůli obavám z rakoviny, zpolarizovala Angelina Jolie. „Díky jejímu případu se tato problematika dostala do povědomí a ženy se o ni začaly víc zajímat.“

■ **Jak moc vám vaše práce zasahuje do běžného života? Koukáte na každého s myšlenkou, jak by se dal vylepšit?**

Ano. Je to stejné, jako když elektrikář přijde do domu. Tak se nejdřív rozhledne, jak jsou tam udělané rozvody. (smích) Ale nikdy na nic neupozorňuji, řeším jenom to, s čím sami lidé přijdou, že je trápí. Důleži-

„Starodávné směry medicíny fungují.“

té je, jak se cítí oni sami. Nejhorší je, když je na nedostatky upozorňuje někdo z okolí. Nebo když někdo absolvuje operaci, je spokojený, ale pak ho někdo blízký upozorní na nějakou nerovnost nebo asymetrii, která je přitom naprosto přirozená a dotyčný ji měl třeba už před operací.

■ **Začátkem roku jste prodělal covid-19. Dlouhodobé následky vás přivedly i k východní medicíně. Tyto směry teď obecně zažívají velký boom...**

Ano, čínská medicína, ájurvéda, kvantová medicína... (ájurvéda je tradiční indická medicína, kvantová medicína se zaměřuje na tělesné energie, pozn. red.). Běžně se o to lékaři moc nezajímají, ale konkrétně třeba kvantová medicína vysvětluje, jak ty starodávné medicínské směry fungují. A ony

fungují. Primárně se vždy spoléhám na západní medicínu. Dlouhodobě ale chodím na akupunkturu do Inspirity k paní doktorce Komárkové, jež je špičkou ve svém oboru, má úžasnou energii a perfektně pozná body, které fungují.

■ **Používáte i homeopatika?**

Teď ano, ale dřív jsem tomu nevěřil. V homeopatikách není jediná účinná molekula, a přesto fungují, jak dokazují i dvojitě slepé studie, v nichž nikdo netuší, jestli dostal lék, nebo placebo. Je to záhada, ale je to tak. Proč to funguje, nelze ovšem popsat klasickou fyzikou, ovšem možná se to podaří tou kvantovou. Podobné to asi bude u akupunkturních drah.

■ **Vidíte v alternativních metodách nějaký potenciál, jak je propojit s plastikou?**

Určitě bych to rád vyzkoušel při hojení jak běžných, tak chronických ran. Za zkoušku by jistě stálo i zkusit akupunkturu na pooperační zmírnění bolesti u některých typů operací. Vypadá to možná trochu zvláštně, ale musíme pamatovat na to, že každý zážrak je jenom jev, který nelze vysvětlit současnou vědou. Před pár set lety by také lidé koukali trochu nevěřičně, kdyby jim nad hlavou proletěl Airbus A380.

Helena Cejmová

■ **Je něco, o čem jste se přeli, ale s časovým odstupem jste dal tátovi za pravdu?**

Spousta věcí. Nejvíc nás asi rozdělával určitý tátův konzervatismus. Když jsem začínal, hodně jsem jezdil po kongresech, hltal jsem tam všechny informace, rozvíjel z nich náš výzkum a klinickou praxi a všechno jsem chtěl hned zkoušet. Táta je ovšem velmi konzervativní a nic nového zkoušet nechtěl, v tom jsme se nedokázali shodnout. Na druhou stranu mě tím ovšem usměrňoval, abych se nepouštěl úplně do všeho. Dost jsme se hádali třeba zrovna u nosů. Já propagoval i otevřené techniky, které dělají chirurgičtí velikáni. Nakonec jsem ale uznal tátovu uzavřenou metodu jako lepší a výsledky jsou skvělé.

INZERCE

TÉMA

11 VELKÝCH ROZHOVORŮ S ODBORNÍKY PLUS 5 TÉMAT

- Nemoci z jídla a jak se potraviny falšují
- Lepek, „éčka“, glutamát, cholesterol, umělá sladidla...
- Nejzdravější potraviny. A které nekupovat
- Tuky a oleje: Na čem smažit
- Polotovary: Na jaké pozor
- Jak hubnout. A zhubnout...

Velký speciál TÉMA o stravě (116 stran)

Volně prodejný speciál nyní v trafikách

Skryté pasti v jídle

Nebo přes SMS za zvýhodněnou cenu 45 Kč (včetně DPH)

Stačí poslat na číslo 90211 zprávu (bez háčeků a čárek, s mezerami) ve tvaru: TEMA SPECIAL jmeno prijmeni ulice cislo mesto PSC.

Vzor: TEMA SPECIAL jiri novak jindrisska 16 praha 100 00

Cena odeslané SMS podle běžného tarifu vašeho operátora, příchozí zpoplatněná SMS je v ceně 45 Kč včetně DPH. Službu zajišťuje ATS. Infolinka 296 363 199 (po-pá 9-16 hod), www.atspraha.cz.